

Lehtien poisto kadulta on kiinteistöjen ja kaupungin vastuulla olevaa puhtaanapitoa

Syksyllä puista putoavista lehdistä suuri määrä tulee myös katualueille. Katualueella olevat lehdet voivat olla hyvin liukkaista ja aiheuttaa kaatumisvaaran. Lisäksi kadulle kertyneet lehdet estävät sadevesien pääsyn kaivoihin, lisäävät epäsiisteyttä ja pi-

laavat katujen rakenteita. Lehtien poisto katualueelta on osa katualueen puhtaanapitotyötä, joka kuuluu kunnossa- ja puhtaanapitolain mukaan kadun vieressä olevan kiinteistön omistajan tai haltijan velvoitteisiin. Puhtaanapitovelvoite

loutuu katualueen keskinäiseen saakka. Ajoradan ja jalkakäytävä/polokypyrätien välisen istutusalueen eli välikaistan puhtaanapito kuuluu kaupungille. Viheralueen hoidossa on ns. kolmen metrin raja, joka koskee vain kasvilisäyksen siistinä pitämistä

eli käytännössä nurmen leikkuuta.

Joensuussa kaupungin ei ole ottanut kiinteistöjen omistajan tehtäviä hoitaakseen eli kaupunki huolehtii katujen puhtaanapidosta vain kaupungin julkisten kiinteistöjen ja yleisten alueiden, ku-

ten puistojen kohdilla sekä kadulla mahdollisesti olevan istutuskaistan kohdalla.

Kiinteistön omistajan tai vuokralaisen on muistettava huolehtia velvollisuuksistaan, koska tehtävien laiminlyönnistä voi olla seurauksena korvaus-

vastuu esimerkiksi vahinkotapauksissa tai sakko.

Katujen puhtaanapidon tarkoituksena on pitää katu siistinä ja terveydelle haitattomana. Puhtaanapitoon kuuluu lian, lehtien, irtonaisten esineiden ja rikkaruohojen poistaminen.

Yksityisteiden valtionavustusta saatavilla perusparannushankkeisiin hyvin Itä-Suomessa

Pohjois-Savon Elinkeino-, Liikenne- ja ympäristökeskus myöntää tällä hetkellä hyvin avustuksia yksityisteiden perusparannushankkeisiin sekä siltojen korjaamiseen.

Ehtona on, että tiellä on vähintään 3 pysyvästi asuttua taloutta vähintään kilomet-

rin matkalla ja tiekunta on perustettu. Avustusta voi hakea pienempiin yksittäisiin tienkohtiin, isoihin rumpuihin tai muihin vaurioihin tai sitten koko tien perusparannukseen tai suurien siltöjen uusimiseen.

Tiehankeissa avustusprosentti on 50 prosenttia ja sil-

loissa (aukko 2 metriä tai yli) 75 prosenttia toteutuneista kustannuksista. Avustusta on haettavissa ympäri vuoden, kuitenkin niin että jos ensi kesänä on aikomus hanke toteuttaa, olisi hyvä että hakemus olisi Elyllä viimeistään väään aikana.

KOLUMNI

5 munuaisen mies

Perjantai on mielessäin” lauloi Hector joskus 70-luvulla. Viime perjantaiin piti olla minullekin tui-ki tavallinen. Olin menossa Repokalliolle sauvakävelylenkille, kun sairaalasta soitettiin. Tuttu hoitaja kertoi, että minulle oli löytynyt munuainen.

Ilon ja hämmennyksen tunne oli päällimmäisenä. Tiesin toki, että ei ollut varmaa, että uusi siirännäinen soveltuisi, koska kahden aiemman munuaisensiirron vuoksi elimistöni oli muodostunut runsaasti vasta-aineita. Siispa suuren jännityksen vallassa kohti Meilahden sairaalan elinsiirtoyksikköä.

Täällä minulle kerrottiin, että siirteen sopivuusmahdollisuus olisi 50/50, ei edes 50/60, niin kuin Nykäs-Matti joskus arvioi. Verinäyteputkiloita otettiin 18 kpl ja sitten tietyksi syvän mielenrauhan vallitessa odottamaan pari-kuusi tunniksi vastausta.

Siirteen sopivuusmahdollisuus olisi 50/50, ei edes 50/60, niin kuin Nykäs-Matti joskus arvioi.

Olin saanut rauhoittavaa lääkettä ja onneksi nukahdin. Hoitaja herätti klo 01.20 ja kertoi, että leikkaussaliin. Tuossa vaiheessa tuli mieleen, että tätä voi verrata vähintään kolmeen Eurojackpot-voittoon.

Leikkaus meni hyvin ja siirre lähti toimimaan heti. Kuitenkin kohta ilmeni, että virtsaa se ei kuitenkaan erittänyt. Nyt kahdessa päivässä paino on noussut 5 kiloa ja totta kai tässä on ollut pari ”liskoja yötä.”

Kummallista, että miten tuo mieli ei pukkaa positiivisia asioita klo 03, vaan melkein ainoastaan ikäviä mahdollisuuksia. Mutta onneksi päivällä pääsee se positiivinen Jussi taas ainakin ajoittain irti.

Pakkohan tässä on luottaa siihen, että asiat menevät vielä hyvin ja että Repokalliolle päästään vielä monena perjantaina muistelemaan kenties Hectorin ”Voi mennä juosten Tornioon... voit änkeä tankoo perjantait, vaan säästöpä rokkiin lauantait”, musiikin soidessa kuulokkeissa tätäkin elämän episodina.

Ei tiennyt Pertsa Reponen aikoinaan, että miten oikeassa olikaan, kun teimme silloiselle munuaisliitolle ”Elämäni ongelmat” -nimisen laulun. Siinä hän lauletaan: ”On elämässä mulla kaksi suurta ongelmaa, joiden pillin mukaan moni poika elää saa. Se toinen on nainen ja toinen on ----- munuainen.

Syysterveisin
Jussi Laakkonen

Latauspisteiden rakentaminen kiinnostaa taloyhtiöitä

Ladattavien henkilöautojen määrä Suomessa on 5 882 kappaletta. Erityisesti lataushybridien myynti on tällä hetkellä voimakkaassa kasvussa. Monissa taloyhtiöissä latauspisteiden rakentamispäätöksiä on silti vielä lykätty. Asian voi hyvin ottaa pohdinnan alle vaikka heti, mutta ensimmäinen latauspisteiden rakentamispäätös on suositeltavaa tehdä yhtiöko-

kouksessa. Yhtiökokouksessa on myös viisasta sopia kustannustenjakoa siinä tapauksessa, että osakkaiden omalla kustannuksellaan rakentamien latauspisteiden rakentaminen vaatii muutoksia kiinteistön sähköjärjestelmään. Yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi kaikilta osakkailta on kysyttävä hakukkuutta latauspisteiden rakentamiseen.

Retroa, nostalgiaa ja elettyä elämää

Arto Miettinen / JOENSUU

Realisointipalvelu Vatasen yrittäjä Hannu Laukkanen törmää kuolinpesiä realisoimissaan yllättäviinkin esineisiin.

Kolea tuuli viskoo keltasuoneita lehtiä Joensuun Kirkkokadulla lokakuun torstaina. Montaakaan toimivaa kivijalkakauppaa ei näillä kulmin enää ole, ja kohta puretaan menneistä ajoista muistuttava PT-talokin.

Mutta ei niin koleaa syksyä, etteikö jotain hyvääkin. Moni on nimittäin havainnut, että Kirko- ja Niskakadun kulmaan on auennut viime kuukausien aikana uusi liike, Realisointipalvelu Vatanen. Tuotekin on aukikirjoitettu liikkeen näyteikkunoihin selvällä suomella: vintage, retro, nostalgia.

Nopealla silmäyksellä liikkeestä löytyy ainakin vanhoja kalusteita, astioita, kelloja, tauluja, äänilevyjä, koruja, leluja, kameroita ja levysoittimia. Ir-

Nämä esineet jos osaisivat puhua, niin monta tarinaa tässä työssään saisi kuulla

tain tavara on pääasiassa peräisin kuolinpesistä, joita yrityksen omistaja Hannu Laukkanen työkeeseen perkaa.

Laukkanen kertoo yrityksen syntyneen hautauspalveluyrittäjä Leo Vatasen ja hänen poikansa Mikon toimesta kolmen vuotta sitten. Vatasten aika ei kuitenkaan riittänyt liiketoimen pyörittämiseen, joten he myivät realisointipalvelun Laukkanelle viime syksynä.

Viime kesään saakka toimintaa pyöritettiin Kanervalan entisen Eväskontin tiloissa. Edessä oli kuitenkin muutto, koska liike kaipasi uudistusta ja vanhat tilatkin olivat menossa purkuun.

– Onhan tämä ollut meille hyvä paikka, olemme tämän ansiosta pystyneet nostamaan profiiliamme ja saamaan paljon uusia asiakkaita, yrittäjä Hannu Laukkanen kehuu viime kesänä tapahtunutta muuttoa ja muutosta.

Metsästä irtaimiin

Hannu Laukkanen kertoo Realisointipalvelu Vatasen synnyneen aikanaan selkeästi tarpeesta, kun hautauspalveluyrittäjä Vatasta pyydettiin inventoimaan ja realisoimaan konkurssipesiä. Sittemmin heille tarjottiin myös kuolinpesien irtaimistoja.

Nykyinen yrittäjä Laukkanen puolestaan kertoo itse tarttuneensa toimeen oltuun välillä Savossa toistakymmentä vuotta metsäteollisuuden ja kirkon lähetyksjärjestön palveluksessa. Aiempi ammattiala ei tunnu ensi alkuun läheiseltä realisointipalvelun kanssa, mutta tarkemmin ajateltuna siitä on ollut hyötyäkin.

– Kyllä metsäpuolen tausta on auttanut metsä- ja kiinteistöomaisuuden realisoinnissa paljonkin. Irtaimiston arvioinnissa puolestaan oppi on tullut työn kautta, Laukkanen kuvaa.

Laukkanen muistuttaa, että myös toimeksiannot muodotavat tärkeän osan hänen yrityksensä liiketoimintaa. Kuolinpesistä tehdään urakkatarjous, ne siivotaan, lajitellaan ja tavara kuljetetaan pakettiautolla joko liikkeelle, varastoon tai kiertoon.

– Me toimimme tarvittaessa vaikka avaimet käteen –pe-

riaatteella. Sellainen on käytännöllistä, jos omaiset asuvat esimerkiksi Etelä-Suomessa ja asunto on saatava nopeaan tahtiin tyhjäksi. Laukkanen kuvaa työnsä arkea.

Esineiden kertomaa

Laukkaselle on muodostunut työssään jo hyvä tuntuma siitä, millainen tavara käy liikkeessä kaupaksi ja millä hinnalla. Kaikkein kysytyimpiä ovat 1950–60-lukujen puiset huonekalut.

– Lipastot ja senkit ovat hyvin haluttuja, samoin suomalainen vanhempi lasi. Kirjat, kirjahyllyt ja sohvat ovat puolestaan hankalia, Laukkanen kuvaa.

Sellainen tavara, jolle ei ole kaupallista menekiä, lahjoitetaan eteenpäin.

– Meidän kautta kulkee paljon tavaraa muun muassa SPR:n Konttiin, ja teemme yhteistyötä myös Soma-hankkeen kanssa, joka toimittaa käyttötavaraa lastensuojelutalustaisille 18–29-vuotiaille nuorille aikuisille. Pyrimme siihen, että irtaimesta mahdollisimman vähän päätyy kaatopaikalle, Laukkanen kertoo.

Joitakin esineitä kysellään Laukkanen mukaan nettikaupan kautta kauempaikin, toisinaan aina Japanista saakka.

Toisaalta Laukkanen myöntää, että vanhoihin esineisiin liittyy tämän liiketoiminnan ulottuvuuden ohella myös monta muutakin kiinnostavaa tulokulmaa. Esineet kun ovat aina jälkiä eletystä elämästä, ja niistä saattaa löytyä merkintöjä, jotka viittaavat vaikkapa niiden syntysijoille rajantakaiseen Karjalaan, Laukkanen kuvaa.

– Nämä esineet jos osaisivat puhua, niin monta tarinaa tässä työssään saisi kuulla, Laukkanen myöntää.

Realisointipalvelu Vatasen valikoimasta löytyy muun muassa kaitafilmauskalustoa...

...viewmaster-koneita...

...Spiderman-leluja...

... sekä muutama vanhempi televisio ja levysoitinkin.

Rakentamisen kasvu ei hyydy

Rakentamisen määrä on jo ylittänyt finanssikiiriä edeltävän tason. Rakennusteollisuus RT ei kuitenkaan usko, että 40 miljoonan kuutiometrin haamuraja rikkoutuu tällä haavaa.

Sen sijaan asuntorakentaminen yltää ennätyslukemiin. Tänä vuonna RT arvioi maassa rakennettavan 43 000 uutta asuntoa. Tahti kestää kovana, sillä ensi vuoden luvuksi ennustetaan 40 000.

Kasvuvahti on raju, sillä vuonna 2014 rakennettiin runsaat 25 000 uuta asuntoa.

Asuntorakentaminen keskittyy entistä vahvemmin neljälle suurelle kaupunkiseudulle. 70 prosenttia rakennusluvista haetaan Helsingin, Tampereen, Turun ja Oulun seuduille.

Se aiheuttaa Pakarisen mukaan kovia paineita infrastruktuurin rakentamille kasvukeskuksiin ja niiden liepeille.

Vieläkin kovemmat kasvuluvut olisivat Pakarisen mukaan mahdollisia. Rajoitteita asettaa kuitenkin ammattitaitoisen työvoiman puute. Kasvukeskuksissa pulaa on erityisesti työmaatason toimihenkilöistä – rakennusmestareista ja projektinjohtajista.

RT:n hallituksen puheenjohtaja **Harri Kaitasalon** mukaan rakentamisen korjausvelan kurominen edellyttää uusia rahoitusratkaisuja.

Rakennetun ympäristön korjausvelka arvioidaan 30–50 miljardiksi euroksi ja infrastruktuurin korjausvelka 5 miljardiksi. Kaitasalon mukaan aukkoa ei täytetä normaalilla budjettirahoituksella.

RT esittää ongelman ratkaisuksi kansallista infra-rahastoa. Rahaston ankkurisijoittajia voisivat RT:n ehdotuksen mukaan olla valtio, eläkerahastot ja suuret kaupungit.

Tavoitteet korkealla rakennusalan palkkaneuvotteluihin

Rakennusallalla menee sopimuskierroksen palkkaneuvotteluihin vahvassa korkeasuhdanteessa ja odotukset ovat sen mukaiset. SAK:laisen Rakennusliiton puheenjohtajan **Matti Harjuniemi** mukaan ostovoiman nousun täytyy perustua palkan- korotuksiin.

– Meneillään olevalla sopimuskierröksellä on heiteltä palkankorotuslukuja 0,7–1,5 prosenttiin. Ne on syytä unohtaa rakennusalalla. Ne eivät riitä.

Rakennusala istuu neuvottelupöytään käynnistyneen sopimuskierroksen loppupuolella. Sopimus- kaudella kestävä vielä helmikuun loppuun asti.

Rakennusliitossa ei oteta kuuleviin korviin puheita, että palkankorotukset pitäisi rajoittaa vientiteollisuuden palkkalinjan mukaan.

– Meillä ei ole tarkoitus vilkuilla sivuille. Ei meillä ole kysytty tähänkään mennessä mitään sopivasta palkkalinjasta.

Harjuniemi huomauttaa, että Ruotsin teollisuus- sopimuksen rakentamiseen saavat sanoa sanansa kaikki keskusjärjestö LO:n jäsenliitot. Näin ei ole Suomessa.

– Me menemme sopimusneuvotteluihin oman alan edellytysten perusteella, Harjuniemi vakuuttaa. Rakennusliitossa ei juurikaan luoteta paikalliseen sopimiseen palkkaratkaisuissa. Luottamusta on entisestään murentunut rakennusalan vahva noususuhdanne, joka ei ole näkynyt lainkaan alan palkkoissa.

– Viime vuodet on menty täysin liiton sopimien vaatimattomien sopimuskorotusten varassa. Niin sen täytyy mennä nykyin. Palkkaliikumien ei voi luottaa, koska suuressa kuvassa niitä ei meillä ole. **UP/Kari Leppänen**